

ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ದಿನ ಅವನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಡು, ಕುಣಿತ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, “ನಾವು ಬ್ರೋಕನ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹುಡುಗರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಕಟ್ಟಿವೆ”.

“ಬ್ಯಾಂಡ್! ಕಟ್ಟಿ ಏನ್ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?”

“ನೀನು ಬೀಟಲ್ಸ್ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಿಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ಚೋಟುದ್ದ ಹುಡುಗಿ, ನನಗೇನು ಗೊತ್ತಪಾ?”

“ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತಿದಿಯಾ? ನಾನಂತೂ ಅವರ ಕತೆ ಕೇಳಿ ಶರಣಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿ. ಲಂಡನ್ನಿನ ಲಿವರ್ಪೂಲ್‌ನ ಒಡೆದ ಕುಟುಂಬದ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗರು, ತಂದೆತಾಯಿ ನಡುವೆ ನಡೆತಿದ್ದ ಜಗಳದಿಂದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖ ಹೊರಹಾಕಲು ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಫೇಮಸ್‌ಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಪಿಲ್ವು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ನಾವೂ ನಮ್ಮ ದುಃಖನಾ ಈ ರೀತಿ ಜಯಿಸೋಣ ಅಂತ.”

“ರಾನಾ!”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ದೀದಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನ್ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಆಗೋಲ್ಲ.”

“ರಾನಾ ನೀನು ಇದೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದೋಕೆ ಆಗಲ್ಲ.”

“ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಪಿಲ್ವು ಹೇಳಿದಾನೆ. ಸಾಧನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ.”

“ಸರಿ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಆದರೆ, ಈಗಲ್ಲ. ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡವನಾಗು, ಬೀಟಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಥರ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಹೌದಲ್ಲಾ! ಪಿಲ್ವು ಈ ಥರ ಯೋಚನೆನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ನಾನೂ.”

“ಪ್ಲೀಸ್ ರಾನಾ, ಇನ್ನೂ ಟೈಮಿದೆ. ನಿಧಾನ ಮಾಡು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ...”

ಏನಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಭಯ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ಆಯ್ತು. ಜೋರ್ಜಿಯಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಅಮ್ಮ ರಾನಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದಳು, “ಇನ್ನೇಲೆ ಯಾವತ್ತೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ. ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡು!”

ರಾನಾ ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿ ಅಮ್ಮನನ್ನೇ ತಿಳ್ಕೆ ವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಹಟವಾದಿಯಂತೆ ನುಡಿದ, “ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ”.

“ರಾನಾ! ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ, ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದಿಯಾ ಅಂತ?” ಅಮ್ಮನ ಧ್ವನಿ ತಣ್ಣಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಬ್ಯಾಡಮಿಂಟನ್ ರಾಕೆಟ್ ಅಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಸೈಫುಲ್ ಅಂಕಲ್ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. “ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ನೀನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಡೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೆಯಾ! ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಡೆಯಲ್ಲ.”

“ನನ್ನ ತಾಳ್ಮೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ” ಪಕ್ಕದ ರೂಮಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಲ್ಲಿ ರಾನಾ ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ರಾಕಾ ಅಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮುರಿದುಹೋದ ಚಿತ್ರಗಳು ಸುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮ ಮೊದಲು ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಬಾಬಾನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ವರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಬಾ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ದಿನ ಹಾಡು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಕಂಠವೇನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಂದೇ ಸಮ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾದರೆ ಸಾಕು ಭಾರಿ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, “ನಡೀರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಜಯದೇವಪುರ್ ಪಾರ್ಕ್ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ”.